

VÉGET NEM ÉRŐ TÖRTÉNET

Vászoly utca 6

Az adott szálig: **Alkudozás a rendelőajtóban**

1. Hitelcsapda a harmadikon

Zsombor Dénes

A lépcsőházi huzat végigsöpört a hideg köveken, miközben Fekete Zoltán kezében zörgött a katasztrófavédelmi felszólítás. Molnár Máté a korlátnak támaszkodva hallgatta a szikár tényeket. A kiégett villanyóra-szekrény és a gázhálózat azonnali, milliós javítási költsége úgy sújtott le rá, mint egy váratlan pörölycsapás. Biankával közös lakásuk törlesztője az elmúlt fél évben amúgy is a duplájára ugrott; az elszabadult kamatok mellett egy ilyen rendkívüli befizetés a biztos csődöt jelentette volna a fiatal pár számára.

Dr. Balog Henrik nem sietett. Jéghideg tekintettel méricskélte a megroppant hátú fiatalembert, miközben elegáns, sötét szövetkabátja ujját igazította meg. Számára ez a határozat nem probléma volt, hanem a legtisztább matematikai lehetőség. Tudta, hogy Máté a kimerültség szélén egyensúlyoz a futármunkák és az éjszakai IT-műszakok között.

– A törlesztőrészletek nem várják meg a felújítási alap feltöltését, Máté – lépett közelebb az ügyvéd, hangjában a hamis együttérzés kimért tónusával. – Ha a ház nem tud fizetni, a bankok azonnal felmondják a hitelszerződéseket. De van más kiút is, ha az ember idejében felismeri a határait.

Máté ökle fehéredésig szorult a fakó korláton. Pontosan érezte a felé nyúló, láthatatlan hurkot, mégis megbénította a tehetetlenség.

2. Alkudozás a rendelőajtóban

Molnár Ildikó

A földszinti rendelő kopott tejesüveg ajtaja éppen akkor vágódott be, amikor Bálint két lépcsőfokot átugorva leért a folyosóra. Erika, karjában a síró csecsemővel és egy papírokkal teli szatyorral, az utolsó pillanatban surrant be a sztetoszkópos menedékbe. A biztonsági őr még meghúzta a rézkilincset, de a zár nyikordulva fordult el belülről.

– Erika, nyisd ki! Ne csináld ezt, Enci mindjárt lejön a boltos szatyorral! – dörömbölt fojtott hangon Bálint, miközben izzadt tenyérrel próbált betekinteni a matt üvegen át.

Az üveg mögött felderengő árnyék azonban nem az ijedt kismamáé volt, hanem a

házi orvosé. Dr. Szabó András, aki inkább emlékeztetett egy leharcolt kártyabarlang állandó vendégére, mint Hippokratész büszke követőjére, kattanásig forgatta a kulcsot, majd résnyire nyitotta az ajtót. Szemében nem az orvosi hivatás tüze, hanem a végrehajtók elől menekülő szerencsejátékos fanyar kétségbeesése égett.

- Lassan a testtel, Bálint - dűnnyögte Szabó doki, miközben a vállával támasztotta meg az ajtófélfát. - Erika nálam van, a baba biztonságban van. De van itt egy kis logisztikai fennakadás.

- Miféle fennakadás? Engedd ki őket! - sziszegte Bálint, pillantása pedig óvatlanul a lépcsőház felé kalandozott, ahol Erzsi néni otthonkája már gyanúsán suhogott az emeleti fordulóban.

- A fennakadás neve Dr. Balog Henrik - hajolt közelebb az orvos, és a hangja jéghidegre váltott. - A drága ügyvéd úr ma délutánra ígérte a kényszerintézkedést a kártyaadósságaim miatt. Nekem pontosan félmillió forint készpénz kell, mégpedig két órán belül. Ha megkapom, a gyermekorvosi titoktartásom örökre védelmet nyújt a családi békédnek. Ha nem... nos, Enci nagyon kedves teremtés, szociális gondozóként biztosan rendkívül megértő lesz, ha megtudja, hogy az élettársa nemcsak a vagyonkezelőnél teljesít éjszakai műszakot.

Bálint torka kiszáradt. A rendelő mélyéből gyermeksírás hallatszott, a lépcsőház felől pedig Enci jól ismert léptei közeledtek.